

Břimování – přijmout, nebo ne? V nejbližší době u nás začne příprava na břimování. Tato svátost je podle mě zvlášť potřebná pro mladého člověka, který dospívá a musí se rozhodovat, co v životě dál dělat. Větší (ale i menší) rozhodování není často jednoduché. Proto je dobré, aby se tak dělo s pomocí Ducha Svátého.

Myslím, že dobře se k tomu hodí úryvek z promluvy kardinála Roberta Prevosta (dnes papež Lev XIV.) z roku 2023 po Světových dnech mládeže: „... mohl jsem vidět tisíce mladých lidí hledajících zkušenosti, které jim pomůžou žít vírou. Především naší prioritou nemůže být hledání nových povolání. Naší prioritou je žít Dobrou novinou, žít evangeliem, dělení se nadšením, které se rodí v našich srdcích i životě, kdy pravdivě zjistíme, kdo je Ježíš Kristus. Kdy trváme v jednotě s Kristem, v jednotě mezi sebou, v přátelství s Pánem i chápeme, jak velkým darem je to, co získáváme, povolání přijdou také.“

Kodex kanonického práva:

Fotografie z břimování (12. 6. 2022).

Kánon 842 – § 2. Svátosti křtu, břimování a Nejsvětější eucharistie tak mezi sebou jsou spojeny, že se žádají k plnému uvedení do křesťanského života (iniciaci).

Kánon 879 – Svátost břimování, která vtiskuje nezrušitelné znamení a kterou jsou pokřtění dále uváděni do křesťanského života, jsou obohaceni darem Ducha Svátého a dokonaleji spojeni s církví, posiluje pokřtěné a přísněji zavazuje, aby slovem i skutkem vydávali svědectví Kristu a šířili a hájili víru.

Kánon 889 – § 1. Svátost břimování je schopen přijmout každý pokřtěný a pouze pokřtěný dosud nebřimovaný.

P. Ondřej

Příležitost ke svátosti smíření (na Andělíčku):
sobota 16.00–18.00 h, neděle 8.00–11.00 h

sobota 6. září

9.00–12.00 h
14.00–17.00 h otevřený poutní areál

16.45 h pobožnost křížové cesty
vede **Jáhen Václav PIKEŠ** (začátek u řeky)

16.00–18.00 h příležitost ke svátosti smíření

18.00 h mše sv. s doprovodem Malých chval – kaple Anděla Strážce
celebruje **Mons. Mgr. Adolf PINTÍŘ**

neděle 7. září

7.30 h mše sv. – děkanský kostel sv. Václava
celebruje **R. D. Bohuslav ŠVEHLA**

8.00–11.00 h příležitost ke svátosti smíření – kaple Anděla Strážce

9.00 h mše sv. – kaple Anděla Strážce
celebruje **R. D. Ondřej URBISZ**, farář a vikář vikariátu Sušice–Nepomuk

hlavní poutní mše sv. – kaple Anděla Strážce
11.00 h celebruje biskup českobudějovický
Mons. ThDr. Vlastimil KROČIL, Ph.D.

18.00 h mše sv. – klášterní kostel sv. Felixe
celebruje **br. Mgr. Petr PETŘIVALSKÝ OFMCap.**

pondělí 8. září

8.00 h mše sv. – kaple Anděla Strážce
celebruje **br. Mgr. Jan Ev. HLADÍK OFMCap.**

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

Co nového u kapucínů? O slavnosti Soslání Ducha sv. (8. 6.) br. Petr vyrazil k salesiánům do Českých Budějovic, aby tam měl pro místní komunitu duchovní obnovu. Vyšly z toho milé „průniky“ františkánské a salesiánské spirituality. O den později náš klášter hostil dvoudenní zasedání provinční rady. Po jednání

jsme se mohli připojit k výletu do Klatov (kde se nás velkoryse ujal o. Marek Hric) a do Plánice (kde jsme navštívili o. Pavla Vrbenského). Nemohli jsme minout ani Nicov. A nechyběla u toho ani trumpeta br. Františka.

Přelomová událost ovšem nastala ve čtvrtek 12. 6., kdy pan restaurátor Josef

Novotný předával svou několikaměsíční práci i práci svého týmu: kostel sv. Felixe už tedy má zrestaurované a obnovené malby a prošel i celkovou výmalbou. Téměř vzápětí se začalo s demontáží lešení a s první fází úklidu. Na ni navázala páteční brigáda (20. 6.). Velmi si vážíme pomoci všech farníků, kteří Sv. Felixe uklízeli. Rovněž jsme vděční i za zasloupenou finanční podporu, bez níž by se celé dílo nemohlo realizovat. Aktuálně má ještě pan Jiří Stýblo ve své péči kazatelnu, těšíme se tedy na zrestaurování intarzií.

Br. František rád hraje na trumpetu.

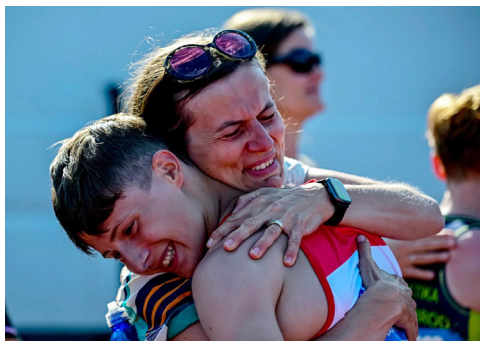
zastoupením lidí i pohoštěním. Šlo též o mimořádnou možnost potkat se s druhými nejen v rámci diecéze. Mohli jsme se rovněž zaposlouchat do zpěvu bohoslovecké kapely. Ovšem krásná, přímo bombastická zpráva přišla i z Benešova, kde probíhalo mistrovství České republiky ve víceboji, a David Potužník se stal ve své kategorii mistrem republiky! Gratulujeme!

Komunitně jsme zavítali na Andělíček o slav-

Br. Damián při úklidu kostela po restaurování.

V pátek (13. 6.) mělo naše společenství zastoupení na oslavě deseti let biskupské služby o. biskupa Vlastimila. Do Českých Budějovic se tak vypravil br. Samuel a Petr. S sebou do auta ještě vzali o. Václava Saláka. Akce byla velkoryse pojatá:

David Potužník je mistr České republiky.

nosti Těla a krve Páně (19. 6.). Většina našeho společenství se též účastnila (27. 6.) pohřbu petrovického kostelníka Bohumíra Tomana.

V pátek 4. 7. jsme otevřeli Sv. Felixe, klášterní kostel už byl připraven pro slavnostní bohoslužby. Vrátili jsme se tak „domů“ z liturgického azylu, který jsme měli v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Za něj vděčíme o. Ondřeji a místní farnosti. V neděli (6. 7.) se br. Petr toulal po Běhařově, poutní liturgii v kostele sv. Prokopa slavil spolu s o. Miroslavem Kratochvílem z Kdyně.

Slavnost Těla a krve Páně na Andělíčku.

V pondělí 21. 7. startoval na Ktiši EnterJunior. Velmi milým překvapením bylo, kolik účastníků ze Sušice a okolí přijelo. Navíc zde výtečně vařil Rosta Petřík a v kavárně sloužila Verča Jahodová. Tématem letošního setkání byla „cesta“... Vyšli jsme od křtu a přes životní křížovatky a životní krize jsme objevili hodnotu společenství i to, že jsme posláni do okolního světa. Na program byly jak katecheze, tak svědectví, chvály, setkávání v kmelech..., hry, sklepy – tedy workshopy, ale také vzájemná modlitba. A nejlepší program o pauzách? Bezkonkurenčně ping-pongový stůl! Od nás mládež doprovázel o. Jenda Kulhánek a br. Petr. Ten hned volně přešel (27. 7.) na svatoanenskou pouť do Lhoty u Kraselova a odpoledne i do Jiříčné. Br. Damián se už nějaký čas

O. Jenda pozval všechny „sušické“ na zmrzku.

„projížděl“ v kombajnu po moravských polích.

Letošní Porciunkule proběhla v sobotu 2. 8. ve slavnostnějších kulísách než obvykle, těšilo nás, že si příchozí nemohli nevšimnout, jak nám kostel zkrásněl. Mši sv. v 9 h sloužil o. Ondřej. Na hlavní poutní mši svatou v 11 h byl pozván dominikán o. Kliment Mikulka, jenž propojil Porciunkuli se silným životním příběhem Chiary Petrillo. Hudebního doprovodu se zhostil Kostelband, kapela z Horažďovic. Večerní mši sv. v 18 h doprovodily sušické Malé chvály. Liturgii předsedal br. Petr.

O. Kliment Mikulka OP.

Po celý den vydatně pomáhali místní františkánští terciáři: ujímali se poutníků, organizovali pohoštění, které přinesli i lidé z farnosti. Také zásluhou sekulárních františkánů i farníků byl vyzdobený a připravený kostel. Děkujeme! Během slavnosti bylo k dispozici hned několik zpovědníků, převážně ze sušicko-nepomuckého vikariátu. Velmi si vážíme i služby o. Vojtěcha Sivka, salesiána. Svátostí smíření byla zvýrazněna silná linka slavnosti Panny Marie Andělské z Porciunkule: zakusit, že náš Bůh je dobrý, milosrdný a odpouštějící. Na druhý den ráno už br. Petr sloužil porciunkulovou liturgii v Opočně, kde se střídá i ve zpovídání s provinciálem br. Vojtěchem.

Na skok jsme se objevili i ve Strážově (7. 8.), kde sestry františkánky, Alžběta a Anežka, obnovovaly své sliby. A velkou radost jsme prožívali během křtin (9. 8.) Jonáše Petra v našem kostele. V pondělí 11. 8. se na tři dny sešla celá kapucínská provincie na Hradčanech na tzv. rohožkové kapitule. Při ní

Katka s Damiánem a Jonáškem.

se pracovalo synodálním způsobem ve skupinkách, celkového moderování se ujal sekulární františkán a skaut Jiří Zajíc. Témata byla zvolena podle přání bratří. Obohacující bylo i samotné mezikapucínské setkání. A br. Damián se z Prahy opět vrátil ke sklizni úrody. Je třeba též říct, že hosté v klášteře velmi obdivují zahrádkářské umění br. Samuela i Janovy vychytávky u jezírka.

A téměř vzápětí (15. až 19. 8.) začínal FamilyCamp v Petrovicích. Letošním setkáním účastníky provázelo téma „Pán se stará“. Velké poděkování patří Lucce Švehlové a Aleši Jahodovi, díky jejich péči se mohla akce pro rodiny s dětmi uskutečnit. Katechezí se ujal Marek Novák, kázání pro děti dával dohromady br. Petr. Díky patří i kapele, která doprovázela liturgii i chvály, také těm, kdo měli svědectví, jak se Bůh projevoval v jejich životě. Ale pomocníků bylo mnohem více, třeba hned několik v kuchyni. Také kněží

přijížděli a pomáhali při zpovídání nebo se objevili jako koncelebranti (o. Ondřej, o. Marek Hric, o. Jenda). Za vznikem FamilyCampu stála touha prožít určitý čas podobně jako prvotní křesťanská komunita – a to se i letos povedlo.

Milým povzbuzením byla též poutní mše sv. ve Vlčkovcích (17. 8.),

kde v kapli najdete obraz s tajemstvím... Místní dostali domácí – detektivní úkol vypátrat, kdo tajemná svěťice v pravé části obrazu je. Atmosféra při slavení liturgie byla hřejivě rodinná.

V okamžiku, kdy dopisujeme tyto řádky, tak pomaličku končí „utajená“ akce v Petrovicích, která byla určena pro „hledající“. Moc velké díky všem, kdo ji připravili.

FamilyCamp – závěrečná mše sv.

Br. Petr teď odjede dávat duchovní cvičení na Moravu, br. Samuel se také chystá na exercicie a všichni se těšíme na blížící se Sušickou pouť! Brzo se obnoví modlitby za závislé s Cenacolem (1. 9.), malinko se nám posune Cappuccino (13. 9.), první prázdninové Modlitby žen připadají na 15. 9. A dopředu zveme na bohoslužbu doprovázenou Chevrou (21. 9.) a také na slavnost sv. Františka: na Transitus (3. 10.) i na samotné slavení našeho zakladatele (4. 10.).

bratří kapucíni

Z ANNENSKÉ POUTI V KAŠPERSKÝCH HORÁCH

• • •

My usedlíci v Kašperských Horách si moc nepotrpíme na velkou a oficiální pouť k Panně Marii Sněžné. Je to spíš takové „velké divadlo“. „Naše pouť“ je spíš ta ke svaté Anně ve hřbitovní kapli. To bylo ostatně známé poutní místo už od středověku. Markovi nám pak vždycky

otevrou svou zahradu, kde mlsáme a bavíme se. Otec Jenda přijíždí z EnterCampu, aby pouť mohl oslavit s námi. Letos se nás sešlo neuvěřitelně mnoho, a to nejenom nás „babeek“ z farnosti, ale i spousta děť a mladých lidí. Do kaple jsme se nemohli všichni ani vejít a když se děti

scházely k oltáři na Otčenáš, bylo jich tolik, že se had vinul z kaple ven a zase zpátky. Mši sv. krásně doprovázela schola z kůru kaple. Otec Jenda z liturgie udělal slavnost, jak on to umí. Všichni jsme se cítili spojeni nejen se sv. Annou a Já-

chymem, ale i se svými, třeba již dávno mrtvými, babičkami a dědečky. V tomto duchu se neslo i kázání. Po mši sv. si děti užily skákacího hradu, mladí pokračovali ve hře na kytary a my starší jsme obdivovali všechny dobroty, které se na pouti sešly. A všichni jsme jim vzdali hold

ochutnáváním a mlsáním. Atmosféra byla srdečně rodinná a s duchovní posilou mše sv. plná vzájemné laskavosti a vlídnosti.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se o ni zasloužili: Pánu, kvůli němuž jsme se tam shromáždili, o. Jendovi, ministrantům, těm, co kapli překrásně vyzdobili, muzikantům, Markovým, kteří nás přijali jako svou rodinu, i všem hostům, kteří nám krom své přítomnosti přinesli tak početnou naději, že nevymíráme jako druh.

Tak za rok, když Pán dá, zase na shledanou, třeba i s vámi, kteří to teď čtete.

Helena Pekárková

10. SETKÁNÍ V LUKOVIŠTI U KAPLIČKY

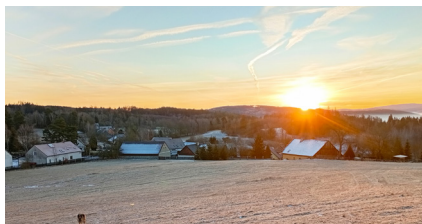
• • •

Letos jsme se setkali v Lukovišti u kapličky už po desáté. Opět nám Pán Bůh ukázal svou přívětivou tvář a svou lásku a přes deštivý červenec nám dal v sobotu 19. července krásné slunečné nikoliv však horké počasí. Sešlo se nás opět dost. Na začátku jsme opět zavzpomínali na všechny, kteří nás od minulé poutě opustili, a popřáli všem, kteří oslavili či oslaví v letošním roce kulaté či půlkulaté narozeniny, i těm, kteří možná byli u nás v Lukovišti úplně poprvé. Každý dostal žlutou růži, pohled a oplatky. Jak říká Písmo svaté: „Žehnejte a neproklínejte. Přejte

všem dobro.“ A v tom duchu se snažíme, přát dobro, vyprošovat Boží požehnání ostatním a dělat svět druhým alespoň o kousek lepší. Následovala mše svatá, která byla obětována za všechny zemřelé a živé rodáky z Lukoviště a za všechny oslavence a kterou celebroidal náš pan farář P. Ondřej. Přítomen tentokrát byl po dvouleté odmlce opět i náš jáhen Václav. Tímto oběma moc děkuji! Po mši svaté následovalo jako vždy občerstvení, výborné pečené prasátko, dobré vychlazené pivečko a spousta dobrůtek, které upekly a přinesly nejen místní ženy.

Nakonec byl v pořadí už 4. turnaj v šipkách, kde jsem se trochu oproti loňsku pohoršil a skončil až třetí ze 14 soutěžících. Protože bylo letos jubilejní 10. setkání, nechyběly

pro děti pouťové žluté balonky s nápisem Lukoviště plněné heliem a pro dospělé lukovišfské oplatky v různých příchutích. Po celou dobu poutě nám do toho krásně hrály harmoniky doprovázeny bubnem. I hudebníkům tímto moc děkuji!

Na každou pouť je vydáván pohled s lukovišfskou tematikou. Co bylo na letošním? Svítání nad Lukovištěm, tak se jmenovala i letošní má báseň. Když jsem tak seděl během roku časné zrána několikrát nad Lukovištěm a čekal na východ slunce, abych to mohl vyfotit, v hlavě se mi honily myšlenky, které jsem později zveršoval. Říkal jsem si, že den je podobný jako život člověka. Začíná a jednou také skončí, jen s tím rozdílem, že víme, kdy den skončí a každý den trvá stejně dlouho, na rozdíl od života lidí. Nikdy se nevrátí ani jediná vteřina! Den má také podobné fáze jako život člověka, od miminka přes dospívajícího až po dospělého a starého člověka. Ráno po probuzení sluníčka je jako miminko a večer, kdy slunko zapadá, končí jako končí život člověka. Nikdy také nevíme ráno, když se den probouzí, co nám den přinese, zda nás čekají krásné chvíle či smutné, jestli se někdo narodí nebo umře. Stejně jako, když držíme malé miminko v náručí, nevíme, co z dítěte bude. Poctivý člověk, doktor, sportovec, anebo špatný člověk, zloděj či vrah? To nepoznáme a až časem se to ukáže, jak se dítě proměňuje a roste. A v které fázi je člověk nejkrásnější, nejroztomilejší? Ne, že by nemohl být krásný dospívající, dospělý nebo starý člověk, každá fáze člo-

věka má zajisté svůj půvab, ale asi mi dáte za pravdu, že nejkrásnější a nejroztomilejší je člověk právě jako miminko, když vidíme tohoto bezbranného tvorečka, který je úpl-

ně bezelstný, a my vůbec netušíme, co z něho vyroste. Stejně tak je krásné každé ráno, kdy se probouzí nový den a dává nám novou naději, že bude zase lépe, zase nový začátek. Škoda, že dnes mnozí lidé tento začátek dne neoceňují a probouzí se, až když den je v pubertě nebo ještě déle, přicházejí o to nejkrásnější, co nám den dává. Ale nemusíme se bát, co den přinese, v každé fázi dne a v každé situaci smutné i veselé je přeci Bůh stále s námi!

Jiří Kopelent

Přidávám na toto téma svou letošní lukovišfskou báseň:

*Nad Lukovištěm svítá,
nový den se blíží,
slunko paprsky nás vítá,
lehčí je to, co nás tíží.
Smutek se mění v radost,
snad splní se nový sen,
všemu starému dáme zadost,
začíná přece nový den!!
Každý den, když svítá,
naději jak malé dítě nosí,
šance na lepší je hbitá,
byť oko slzami se rosí.
I dítě přichází na svět s pláčem,
co z dítěte jednou bude?
Kdo není zarytým spácem,
pozoruje už ranní slunce rudé.
Nový den se rodí,
co nás asi čeká?
Co se dnes přihodí?*

*Možná nás to leká!
Přinese nám kousek štěstí,
anebo zas jen smutek,
novou ránu pěsti,
či učiní nám dobrý skutek.
Každý den je svůj,
každý den je jiný,
na to vždycky pamatuj
a nebud jenom líný.
Kdo přičiní se trochu,
pak mu také žehná Bůh,
a tak vyskoč lenochu,
ať splatíš jemu dluh.
Kdo čeká něco lepší,
ruce však složeny má v klíně,
těžko něco se mu zlepší,
když ke všemu jde líně.
Nový den je příležitost,
jen začít jak včelka pilně,
pak bude všeho dost,
pracujme proto silně.
Každý den nám dává sílu
zvládat i své kříže,
když opřeš se o svoji víru,
pak zvládneš své potíže.
Každý den nám dává naději,
že bude zase lépe,
že vše půjde snadněji,
krev v žilách v klidu tepe.
Každý den nám dává jistotu,
že Bůh nás všechny miluje,
dává, co potřebujeme k životu,
a stále o nás pečuje!
Každý den je zahaleno tajemství,
nevíme, co nám přinese,
ne třeba však podléhat zoufalství
a mít z každého dne deprese.
Každý den ať je pln důvěry,
že se znovu vyjasní,*

*že splní se, o čem jsme ani nesněli,
i to, o čem člověk právě sní.
Jednou však skončí každý den
jako končí život lidí,
zmizí jak pára jak pouhý sen,
to rozumný člověk vidí.
Nevrátíš už zpátky
byť jediný den v roce,
tak proč začínat hádky,
mít bezesné noce.
Nač šířit kolem sebe zlobu,
připomínat den včerejší,
spíš hledejme víc způsobů,
jak dělat svět krásnější.
Ať vidíme, co je jasný,
trvalý a věčný,
každý den pak bude krásný,
budme za každý den vděční!
Nad Lukovištěm opět svítá,
nový den se blíží,
kdo s Bohem počítá,
s důvěrou k němu vzhlíží.
Nad Lukovištěm svítá,
ach, Bože, jaká je to krása,
Tvá Přítomnost je tu skrytá,
má duše v Bohu jásá!
Nad Lukovištěm svítá,
Bože, jenž stvořils takovou krásu,
má duše se vznáší, až k nebi vzlítá,
dej nám všem jednou věčnou spásu!
Nad Lukovištěm svítá,
jsem na pokraji nebe,
ať modlitba má vžitá,
chváli, Bože, stále Tebe.
Nevím, co tento den bude,
kam člověk večer hlavu složí,
ale Bůh nad námi bdí všude,
tak děj se jen vůle Boží!!!*

Doba stvoření začíná Dnem modliteb za péči o stvoření 1. září (v r. 2015 ho vyhlásil papež František jako Světový den modliteb celé církve) a končí 4. října, na svátek svatého Františka z Assisi, patrona ekologie.

Letošní téma je „**Mír se stvořením**“, jehož symbolem je „Zahrada míru“ inspirovaná textem knihy proroka Izajáš 32, 14–18, viz: www.zitlaudatosi.cz/index.php/slaveni/.

Před deseti lety vydal papež František encykliku **Laudato si'**, která nám připomíná, že „*ekologická krize je... výzvou k hlubokému vnitřnímu obrácení*“ (LS 217). Papež František zde vyčítá některým křesťanům, že i když se věnují modlitbě, vysmívají se starostem o životní prostředí, nebo jsou pasivní, nedůslední a nechtějí změnit svůj životní styl. A pokračuje: „*Chybí jim tedy ekologická konverze, která znamená, že se ve vztazích k okolnímu světu projevují všechny důsledky setkání s Ježíšem. Povolání sřežit Boží dílo je podstatnou součástí ctnostného života. Nepředstavuje něco volitelného ani nějaký druhotný aspekt křesťanského života*“ (LS 217). A s pozváním k inspirování se u sv. Františka z Assisi zve k hlubokému **zpytování svědomí**: „*Tato konverze rovněž vyžaduje, abychom uznali své chyby, hříchy, neřesti nebo opomenutí, ze srdce jich litovali a vnitřně se změnili... Musíme zkoumat svůj život a přiznat, jakým způ-*

sobem svými skutky a svou neschopností jednat – ubližujeme Božímu stvoření. Musíme zakusit obrácení, proměnu srdce“ (LS 218).

Dáša Větrovská

MODLITBA DOBY STVOŘENÍ 2025

Stvořiteli všeho, chválíme Tě za dar života a za víru, která nás spojuje, když pečujeme o společný domov všech.

Vyznáváme, jak jsme se odcizili jeden druhému, tvému stvoření, sobě samým. Uznáváme, že svou lačností a sklonem k ničení jsme poškodili své vztahy s Tebou, s druhými, se Zemí.

Úrodná pole jsou holá, pralesy jsou zpusťošeny, oceány a řeky jsou znečištěny. Vzkvétající společenství se proměnila v místa utrpení a Země sténá.

Milovaný Kriste, Ty jsi říkal „pokoj“ vyděšeným srdcím, povzbud' nás k soucitnému jednání.

Inspiruj nás, abychom se zasadili o ukončení konfliktu a o úplné obnovení narušených vztahů s Tebou, s ekumenickým společenstvím, s lidskou rodinou, s celým stvořením.

Králi míru, svými ranami nás nauč solidaritě se zraněností druhých, se zraněností celého stvoření.

Svým zmrtychvstáním nás učí lidmi naděje, kteří si představují, jak se meče přeměňují v pluhu a na místo slz nastupuje radost.

Kéž se shromáždíme jako jedna rodina a společně usilujeme o Tvůj mír – pokoj, kde všichni Tví lidé budou moci žít v bezpečí a odpočívát na tichých místech.

Amen.

MÍR SE STVOŘENÍM DOBA STVOŘENÍ 2025

„Nebor palác zchtrá, hluk města ustane. Návřší se strážnou věží budou navěky jeskyněmi, budou obveselením divokých oslů a pastvinou stád.“

Až bude na nás vyjit z výše duch, poušř se stane sadem a sad bude mít cenu lesa. I na poušři bude přebývat právo a v sadu se usídli spravedlnost.

Spravedlnost vytvoří pokoj, spravedlnost zajistí klid a bezpečí navěky.

Můj lid bude sídlit na nivách pokoje, v bezpečných přibýtcích, v klidných místech odpočinku.“

Izajáš 32, 14-18

POMÁHÁME TAM, KDE NÁS LIDÉ POTŘEBUJÍ

„Přivezli jsme si maminku z nemocnice a mysleli, že o ni do měsíce přijdeme. Z měsíce bylo pět let.“

Paní Hana, která žije v malé obci na okraji Šumavy, o své zkušenosti otevřeně vypráví. Díky jejímu odhodlání, podpoře rodiny a pomoci pečovatelské služby Charity Sušice mohla její maminka zůstat až do konce života doma. Důstojně, v bezpečí a s láskou.

Rozhodnutí dopřát blízkému člověku možnost dožít doma je krásná a zároveň velmi náročná volba. Naše uznání patří všem, kteří se na tuto cestu vydají.

„Maminka byla velice energický člověk,“ vzpomíná paní Hana. Když onemocněla, rodina se připravovala na to nejhorší. „Přivezli jsme si maminku z nemocnice a mysleli, že o ni do měsíce přijdeme. Z měsíce bylo pět let.“

Zpočátku maminka zvládala fungovat s malou podporou rodiny, ale postupně její síly ubývaly. V té chvíli přišlo rozhodnutí vyhledat pomoc. „Já sama mám operovanou srdeční chlopeň. Pomoc jsem potřebovala. A byla jsem ráda, že jsem zavolala. V pátek jsme se domluvili a od pondělka začala děvčata chodit,“ popisuje paní Hana.

Pečovatelská služba Charity Sušice v domácnosti pomáhala s každodenní hygienou, oblékáním, podporou při pohybu i se zajištěním bezpečného prostředí. Péče se postupně přizpůsobovala aktuálním potřebám maminky paní Hany – od jedné návštěvy denně až po tři návštěvy denně v závěru života.

Vedle praktické podpory byl ale stejně důležitý i lidský kontakt a psychologická opora, kterou pracovnice přinášely. V péči vždy klademe důraz nejen na profesionalitu, ale i na laskavost, klid a respekt.

Pro paní Hanu bylo důležité vědomí, že na péči není sama. „Říkala jsem si, že jakmile to nezvládnou, budeme to muset řešit jinak. A když jsem viděla, jak děvčata pečují – takovou péči by jinde nedostala,“ říká.

Její maminka zemřela doma, ve známém prostředí, mezi svými blízkými. A to je chvíle, na kterou paní Hana vzpomíná s klidem. „Bylo to to nejlepší, co jsem pro ni mohla udělat. Zvládli jsme to.“

Zkušenost paní Hany ukazuje, že péče o blízkého není jen o každodenních úkonech. Je to vztah, odvaha, trpělivost a láska. Zároveň ale připomíná, jak důležité je nechtít zvládnout všechno sám. „Hlavně si umět říct o pomoc. A včas.“

Z praxe víme, kolik síly a odhodlání péče o blízkého člověka vyžaduje. Každý den vidíme, co obnáší být nablízku v těžkých chvílích, ať už jako dcera, manžel, nebo vnouče. Proto jsme tu. Abychom vás v tom nenechali samotné.

Pokud právě procházíte podobným obdobím jako paní Hana, kdy je načase vrátet péči, kterou jste sami dostali, neváhejte se na nás obrátit. Pečovatelská služba Charity Sušice pomáhá s každodenními úkony v domácnosti krátkodobě i dlouhodobě. Nabízíme i odlehčovací službu pro ty, kdo se o své blízké starají delší dobu a potřebují si na chvíli odpočinout.

Lucie Mikulová, Charita Sušice

Filozof Jan Sokol v jednom svém eseji před čtvrtstoletím napsal: „V obecném zmatku a bezradnosti, co se týče veřejných záležitostí, by pro nás bylo neskonalé snažit se, zavěsit svoji „důvěru“ na nějaký přesvědčivý obličej, na nějakého člověka, který dobře mluví a dobře vypadá, než si lámat hlavu, co vlastně chci a jak by měla vypadat naše politika.“

Už před 25 lety varoval před volbou kultovních osobností. Ti svým čtenářům nabízejí faustovský obchod: když se ke mně připojíte, nemusíte se už o nic starat. Celou politiku můžete svěřit vůdci, který ví, lépe než vy, co potřebujete. Jen se ho musíte držet. A nevidět jeho chyby. Kdo je vidí, je zrádce svaté věci. Je nepřítel.

Fungující demokracie se spíše než o silné vůdce a jejich sliby opírá o instituce. Ostatně ty demokratické země, které je nerozvíjely, konstatuje Sokol, přišly brzy i o demokracii. Prakticky to znamená, že žádné vládě stát nepatří. Naopak každá vláda je dočasná, srozuměná s tím, že na základě voleb pravděpodobně dojde ke změně. Politické strany jsou součástí institucionálního prostředí a vyplatí se sledovat, nakolik se jejich představitelé drží svého politického programu, vlastních stanov a demokratických pravidel uvnitř strany. Politickým stranám, které nepřejí vnitrostraničnou demokracii, případně těm, jejichž politický program se odvíjí od toho, co včera řekl předseda strany novinářům, lze jen těžko důvěřovat.

Letošní volby může ovlivnit nový neblahý trend. Ačkoli se naše společnost jako celek těší nebyvalé prosperitě, osm z deseti Čechů si – podle sociologických výzkumů – myslí, že zažíváme největší období nejistoty od pádu komunismu, a pouze třetina lidí očekává, že další generace bude žít v lepším světě. Zá-

padní společnosti, liberální demokracie, jsou postaveny na příslibu, že každá další generace se bude mít líp než generace předchozí. Dnešní mladá a střední generace o tom ale přesvědčena není. Nejistota a obavy z budoucnosti ovšem nejsou dobrými rádci. Není divu, že pak voliči mohou mít tendenci upřednostňovat rychlá a jednoduchá řešení nabízená radikálními politiky. Zvláště když velký počet webových stránek šíří tendenčně laděné zprávy posilující obavy, strach a vzájemnou nedůvěru.

Liberální demokracie ovšem nepřinese prosperitu automaticky, ve smyslu všichni se budeme mít líp. Jádrem konceptu liberální demokracie je, že se většina společnosti dokáže shodnout na společném zájmu, na společném dobru. Na politických stranách pak je soutěžit, jakým způsobem se k tomuto cíli přiblížit. K tomu je třeba zejména zajistit bezpečnost, pravidla platná pro všechny (právní řád) a ponechat občanům svobodný prostor, aby mohli uplatnit svůj tvůrčí potenciál ve prospěch svůj i celé společnosti. Jestliže se nevytratí ze zřetele společný zájem, společné dobro, pak se může dostavit prosperita.

Ke zmíněné nejistotě přispívá i nečekaně vysoká nedůvěra v samotnou regulérnost voleb. Podle průzkumů se více než třetina obyvatel obává vlivu zahraničních dezinformací a polovina občanů zásahů do regulérnosti voleb ze strany vládní koalice. O regulérnosti voleb je možné se přesvědčit tím, že se zapojíme do volebních komisí. Právě v této době hledají politické strany ochotné zájemce. Nejlepší obranou před dezinformacemi pak je nenechávat rozhodnutí, komu dáme hlas, na poslední chvíli.

Demokratický parlament má být

slovy Jana Sokola – společnost v malém – právě proto se volí. Poslanci nemusejí být nejchytřejší ani nejschopnější. Měli by pokud možno být poctiví a čestní lidé, schopní rozlišit dobré návrhy od nedobrych, a co je snad ještě důležitější, měli by být schopni se domluvit na podstatných záležitostech jak v českém politickém

prostředí, tak na evropské úrovni.

Až půjdeme v říjnu k volbám, dejme prostor politikům, kteří dokážou vytvářet prostředí, v němž by se mohlo projevit to lepší v nás.

Václav Malý, biskup,
předseda Rady Iustitia et Pax
Zdroj: www.christnet.eu

CHYSTÁ SE

- So 13. 9.** Česko-německá **poutní bohoslužba na Hůrce** ze svátku Povýšení sv. Kříže se koná od 14.00 h.
- Ne 14. 9.** **Poutní bohoslužbě ve 14.00 h v kapli Panny Marie Bolestné ve Vatěčicích** bude předsedat o. Jenda Kulhánek. Následovat bude malé pohoštění.
- Po 15. 9.** **Modlitby žen**; společná modlitba žen v klášteře od 20.00 h.
- So 20. 9.** Česko-německá **poutní bohoslužba na Mouřenci** bude od 14.00 h.
- Ne 21. 9.** **Chválová skupina Chevra**; večerní liturgii v klášterním kostele v 18.00 h doprovodí sušická chválová skupina Chevra.
- So 27. 9.** **Slavnostní předání pietního místa na Stodůlkách**; program pro malé i dospělé poběží již od 10.00 h, **oficiálně zahajujeme v 11.30 h** za účasti ministra kultury Mgr. Martina Baxy. **Slavnostní požehnání** základům kaple sv. Šebestiána o. Jendou Kulhánkem **bude ve 12.00 h**.
Odpoledne pokračujeme od 16.00 h na Dobré Vodě v kostele sv. Vintříře **koncertem kytarového virtuosa Štěpána Raka** a posezením u kávy nebo vínečka v Domě sv. Vintříře.
- Ne 5. 10.** **Posvěcení kostela sv. Markéty** v Kašperských Horách oslavíme mší sv. v obvyklý čas v 9.30 h.
- Ne 12. 10.** Česko-německá **poutní bohoslužba na Dobré Vodě** ze slavnosti sv. Vintříře bude v **neděli 12. 10. od 14.00 h**;
- So 11. 10.** v předvečer **11. 10. budou od 18.00 h v kostele slaveny nešpory**. Více, včetně pěšího putování ze Sušice, bude na webu nebo plakátech.

Adorace v kapucínském kostele je každou sobotu od 19.00 h.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

www.farnostsusice.cz

redaktor/sazba: Tomáš Jahoda, korektura: br. Petr Petřivalský OFMCap.

e-mail: farnilist@farnostsusice.cz

Farní list č. 3 / 2025 (221), vyšel dne 30. 8. 2025.